

FCI-Standard N°226 / 01.10.1997

LANDSEER

(Typ europejsko-kontynentalny)

POCHODZENIE: : Niemcy / Szwajcaria.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA :
24.08.1960.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies stróżujący i do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2 Pinczery, sznaucery,
molosy i szwajcarskie
psy do bydła.
Seksja 2.2 Molosy typu górskiego.

Bez prób pracy.

WRAŻENIE OGÓLNE : Landseer sprawiać ma wrażenie psa dużego, mocnego i harmonijnego. Jest w porównaniu z czarnym nowofundlandem wysokonożny - odnosi się to szczególnie do samców.

GŁOWA: Skóra na głowie nie pomarszczona, sierść krótka i delikatna, głowa ładnie rzeźbiona, o szlachetnym wyrazie.

MÓZGOCZASZKA :

Czaszka : Szeroka, masywna, z wyraźnym guzem potylicznym.

Stop : Wyraźny, ale nie tak bardzo jak u bernardyna.

TRZEWIOCZASZKA :

Nos : Czarny.

Kufa: Długości takiej samej, jak głębokość, zmierzona tuż u nasady.

Wargi : Suche, czarne, jak najbardziej przylegające, górne troszkę przykrywają dolne.

Uzębienie : Zgryz nożycowy.

Policzki : Umiarkowanie rozwinięte, zwężające się w kierunku kufy.

Oczy : Średniej wielkości, umiarkowanie głęboko osadzone, ciemno brązowe lub brązowe (jaśniejsze mogą być tolerowane), o przyjacielskim wyrazie, kształtu migdała, trzecia powieka niewidoczna. Oczy bardzo jasne (żółte lub szarżółte) są wadliwe, podobnie jak zbyt blisko siebie osadzone.

Uszy : Średniej wielkości, przy wyciągnięciu do przodu sięgają wewnętrznych kątów oczu. Kształtu trójkąta, z lekko zaokrąglonymi końcami. Osadzone wysoko, ale niezbyt daleko z tyłu głowy. Noszone blisko głowy, przylegające do jej boków. Pokryte krótkim, delikatnym włosiem, tyllko z tyłu nasady ucha włos jest dłuższy.

SZYJA : Dobrze umięśniona i mocna, na przekroju nie powinna być okrągła, lecz raczej owalna, dobrze osadzona i płynnie przechodząca w łopatki. Jej długość – od potylicy do kłębu, powinna wynosić około $\frac{3}{4}$ do $\frac{4}{5}$ długości głowy. Wyraźne podgardle jest niepożądane.

TUŁÓW : Jego długość, mierzona od kłębu do nasady ogona, powinna być mniej więcej dwa razy większa od długości głowy. Na całej długości tułów jest mocny i szeroki.

Grzbiet : Prosty i równy.

Lędźwie : Umięśnione.

Zad : Szeroki, na bokach zaokrąglony, dobrze umięśniony.

Klatka piersiowa: Głęboka i szeroka dzięki dobrze wysklepionym żebrom. Łopatki mocno umięśnione.

Brzuch : Trochę podciągnięty, z zaznaczoną słabizną.

Grzbiet słaby lub zapadnięty, słabe lędźwie, zbyt krótkie żebra rzekome i mocno podkasany brzuch są wadliwe.

OGON : Mocny, sięgający trochę poniżej stawu skokowego, porośnięty gęsta, krzaczastą sierścią, bez pióra. W postawie wiszący, dopuszczalne niewielkie wygięcie na końcu. W ruchu ogon może być noszony prosto, dopuszczalne niewielkie wygięcie na końcu. Ogon zniekształcony lub zakręcony nad grzbietem wysoce niepożądany.

KOŃCZYNY:

KOŃCZYNY PRZEDNIE : Dobrze rozwinięte mięśnie otaczają mocną kość ramienną. Kończyny przednie mają mocny kościec i są dobrze kątowne. Oglądane z przodu są dobrze umięśnione i idealnie proste. Śródreżce, oglądane z boku, lekko nachylone.

Łokcie : przylegają do tułowia w najniższym punkcie mostka, skierowane prosto ku tyłowi; odległość od podłoża do łokcia dość znaczna.

KOŃCZYNY TYLNE: W całości mocne i krzepkie, mają mocny kościec i są doskonale umięśnione, poruszają się swobodnie. Sierść tworzy niewielkie pióra.

Udo : Bardzo szerokie.

Wilcze pazury : Niepożądanane, powinny być usunięte niezwłocznie po narodzeniu.

Wadliwe są strome kątownanie i iksowata postawa tyłu.

ŁAPY :Duże, kształtne, kocie. Łapy płaskie lub wykręcone na zewnątrz są wadliwe. Palce połączone dobrze rozwiniętą błoną niemal na całej długości.

CHODY: Akcja dobrze umięśnionych kończyn powinna być swobodna, przestrzenna i wydajna. Movement of the well muscled legs should present a free, long stride, covering ground well.

SZATA:

SIERŚĆ : Włos okrywowy na całym ciele, poza głową, powinien być długi, jak najbardziej prosty i gęsty, miękki w dotyku, z podszerstkiem obfitym, ale nie tak gęstym, jak u czarnego nowofundlanda. Lekkie pofalowanie na grzbiecie i zadzie nie jest niczym niepożądanym. Sierść, zaczesana „pod włos”, wraca sama do naturalnego położenia.

MAŚĆ : Kolorem podstawowym jest czysta biel, na jej tle występują czarne łaty na grzbiecie i zadzie. Kołnierz, przód klatki piersiowej, nogi i ogon muszą być białe. Głowa czarna, z białą kufą i symetryczną strzałką, ani zbyt wąską, ani szeroką, łączącą kufę z kołnierzem.

Symetria i szerokość strzałki uważane są za ważne cele hodowlane. Czarne nakrapianie na białym tle nie obniża oceny, ale celem hodowlanym jest jego wyeliminowanie.

WIELKOŚĆ : Wysokość w kłębie:

Psy : 72 do 80 cm

Suki : 67 do 72 cm

Nieznaczne odchylenia w górę i w dół są tolerowane.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.